



Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput IV. De expeditione Constantii in Illyricum, deque Vetraniōne &
Magnentio: utque Constantius Gallum Caesarem renuntiatum in Orientem
misit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

afficeret. Quippe locus ille, ubi olim noxi qui ad mortem ducebantur, capite truncari solebant, cum antea propter spectra inaccessus esset, deinceps purgatus est, & dæmoniaci morbo liberati sunt, multaque alia miracula ad illorum tumulum contigerunt. Ethæc quidem de Martyrio & Marciano dicta sint à nobis. Quæ si cui minus credibilia videbuntur, facile est res istas ex iis qui eas norunt, accuratius perdiscere. Nam fortasse adhuc mirabiliora iis quæ dixi, narraturi sunt.

B

CAPUT IV.

De expeditione Constantii in Illyricum, de que Vetranius & Magnentio: utque Constantius Gallum Cesarem renuntiatum in Orientem misit.

SUB idem tempus cum Athanasius fuga elapsus fuisset, Georgius in Ægypto eos qui consentire ipsi renuebant, graviter exagitavit. Imperator vero stricpta in Illyricum expeditione, Sirmium venit. Eodem etiam se consultit Vetranius, paëtis quibusdam inter ipsos conditionibus. Porro cum milites à quibus Imperator renuntiatus fuerat, fententiam mutassent, solumque Constantium Imperatorem & Augustum proclamarent: nam & Constantius ipse & qui ei favebant, omni studio egerrant ut id fieret, proditum te intellexit Vetranius. Pronusque ad pedes abjectus Constantii, supplicare ei cœperit. Constantius vero, ademptio illi imperiali cultu & purpura, vicem ejus miseratus, concessit ei ut privatus maneret, & annonam ex publico copiose illi suppeditari præcepit: convenientius esse dicens, ut tanquam senex, curis imperii in posterum liberaretur, & quietam vitam degeret. Hoc successorebus gestis adversus Vetranius, ingentem exercitum in Italiam contra Magnentium misit. Gallum vero patruellem suum, Cesarem nuncupatum in Syriam amandavit, ut Orientis Provincias defenderet.

Πιετῆς εἰς τριπλούς ἐκστρατείας κωνστατίν, καὶ τῷ βασιλεῖ μαχητέον. καὶ οὐτε Λονκαστερούπολις εἰς ἑταποσίλλα.

Yπὸ δὲ τῶν τὸν χεῖρον αὐτοῦ στρατούς γόνῳ, γεώργιῳ κακῶς εποίει τὸν αἰγυπτίον ὁμοιως ἀπὸ Φρονεῖν τούτους· οὐδὲ βασιλεὺς ἐπὶ ιλλυρίας σεβάσθαι πήνει εἰς τίξιμον, καὶ ἐπὶ ρῆσι συντριπτοῦται τὸν τὸν αὐτοῦ στρατούς αὐλὸν σεβάσθαι, καὶ μόνον κανονίους αὐλοκεφατορεύς σεβάσθαι αὐτούς· οὐδὲ γὰρ ταῖς θύμεσιν αὐτούτοις τοῖς ταῖς αὐτοῖς Φρονεῖν πεδάλεστο, συντῆς βεβλανίων τὸν προδοσίαν πρήνετε τοῦτο τὸν πόδας καίμενον· καὶ αὖτις ικέτης εγένετο· φεύγειν τὸν βασιλικὸν κόσμον καὶ τὸν αἰγυπτίαν ηλέστε, καὶ οὐαλεύσθεντες, καὶ αἴτιοι αὐτοῦ θόνως ἔχειν λύτρον δημοσίου αὐτοῦ γε λοιπὸν πρεσβύτην, πρεπωδέστερον εἶναι φρονεῖς βασιλικῶν αὐτοῦ λαχθανόν θρονούντας· οὐκέτης εἶναι· ἐπειδὴ τοῖς τοῦ βεβλανίαν αὐλῶν ἀπέστην, πλείστην καὶ μαγνεστίας σφραγίδες πεμψειν εἰς Ιταλίαν· γάλλον τὸν αὐτοῦ αὐτοῦ φιον καίσαρα καλασίσας, εἰς τούτον ἀπέσθλεν, ἐπὶ φυλακῆς τοῦ τοῦτον μαρτύρῳ.

Κεφ. δ'.